

Keimolan portin huoltoasema ja infopiste

Arkkitehti Mikko Piispa, 1999

Diplomityön ohjaus professori Jyrki Tasa /arkkitehtuuri ja lehtori Jussi Tervaoja / rakenteet.

Mikko Piispa on kiinnostunut tieympäristömme esteettisestä laadusta. Hän on halunnut ottaa kantaa tieympäristöön kuuluvien huoltoasemien ilmeeseen, merkitykseen, tilantarpeeseen ja asemaan liikenneympäristössä. Diplomityönään hän on tehnyt huoltoaseman ja info-pisteen Helsinki–Hämeenlinna -moottoritien eteläpäähän, nykyisen Keimolanportin alueelle, noin kilometrin päähän kehä III:n liittymästä.

Työssään hän on etsinyt ansiokkaasti uudenlaista lähestymistapaa huoltoaseman sijoittamiseksi tieympäristöön, erityisesti moottori- ja moottoriliikenneteiden yhteyteen. Hän on pyrkinyt määrittelemään uudelleen huoltoaseman toimintoja sekä löytämään uutta huolto-asema-arkkitehtuuria rakenteellisen ratkaisun kautta.

Piispa on sijoittanut suurimman osan huoltoaseman toiminnoista ympäristöä säästävasti tien yläpuolelle. Idea ei sinänsä ole uusi, sillä esimerkiksi Keski-Euroopassa on useita tien päälle rakennettuja huoltoasemia - ja Suomessakin pari kappaletta. Olevat ratkaisut ottavat kuitenkin aiheensa pikemminkin muualta kuin liikenneympäristöstä ja sen symboliikasta ja muistuttavat useimmiten tien päälle rakennettuja taloja. Piispa onkin halunnut rakennuksen muistuttavan enemmän siroa, dynaamista siltaa, johon on liitetty talon varustus.

Suunnitelman pääosan muodostaa moottoritien yli ulottuva ulokkeellinen, yksiaukkoinen, jänneväliiltään 62 metrinen ja kokonaispituudeltaan 84 metriä pitkä katettu silta, joka voidaan purkaa, siirtää ja pystyttää uuteen paikkaan. Rakennuksen sisätiloihin on sijoitettu kauppoja, ravintola sekä virkistys- ja lepotiloja. Rakennuksen molempien päätyjen edessä, tiukasti rajatulla alueella, sijaitsevat asiakkaiden autojen paikoitus ja tankkauspisteet. Tankkauspisteet on katettu siipimäisillä teräsrakenteisilla katoksilla.

Rakennuksessa on teräsrunko, joka on koottu kaksitoista metriä pitkistä putkimaisista valmisosista. Kunkin valmisosan runkorakenteet on koottu kolmen rengaskehän ympärille, jotka on liitetty toisiinsa suorilla putkiprofiileilla ja kehien ympäri spiraalimaisesti kiertyvillä pyöreillä putkiprofiileilla. Jotta runkorakenteiden vaatima tilavaraus vastaisi todellisuutta, on dipl.ins. Matti Haaramo suorittanut niiden alustavan mitoituksen. Valmisosia jäykästi toisiinsa liittämällä saadaan syntymään jäykkä, putkimainen siltapalkki. Valittu runkoratkaisu mahdollistaa täysin vapaan tilasijoittelun.

Rungon valmisosat kuljetetaan paikalle erikoiskuljetus-kalustolla. Yhdessä ajoneuvossa voidaan kuljettaa kolme palkkikehää. Osat kootaan paikalla ja työnnetään paikoilleen sillanrakentamisessa käytetyillä menetelmillä aputukia käyttäen.

Pitkän, ulokkeena toimivan tankkauskatoksen primääri- ja sekundääripalkit ovat poikkileikkaukseltaan muuttuvia, teräksisiä I-profiileja. Katos on katettu hopeanharmaalla pellillä. Rakennuksen LVIS-tekniikkaan, sen toimivuuteen ja integroitumiseen osaksi toimivaa kokonaisuutta on kiinnitetty erityistä huomiota. Helpon huollettavuuden vuoksi LVIS-tekniikan vaatimat laitteet on sijoitettu asennuslattian alle.

Poikkileikkaukseltaan ellipsin muotoinen runko on verhottu yläosastaan umpiolasielementeillä ja alaosastaan muovipinnoitetuilla, hopean värisillä peltikaseteilla. Ratkaisu on luonteeltaan futuristinen. Valaistuna - yön pimeydessä - rakennus muistuttaa mielestäni tien yläpuolella leijuvaa,

avaruudesta saapunutta joukkojenkuljetusalusta. Mikko Piispa on saavuttanut tavoitteensa - huoltoasema ei ole enää talomainen.